

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.IV.35.187/2017/8.szám

A tanács tagjai: . Balogh Zsolt a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola előadó bíró,
. Horváth Tamás bíró

A felperes: M. R. I. és Sz. N.K. Zrt.

A felperes képviselője: Dr. Nemes Dénes ügyvéd

Az alperes: B.F.K.

Az alperes képviselője: Dr. Pataki Márta Krisztina jogtanácsos

A per tárgya: megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásához nyújtandó
egyszeri támogatás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
1.K.32.550/2016/10. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az 1.K.32.550/2016/10. számú ítéletét, és az alperes FRF-A/49-28/2016. számú határozatát hatályon kívül helyezi és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezi;
- kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20 000 (húszezer) forint elsőfokú és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A 30 000 (harmincezer) forint elsőfokú és 70 000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes megváltozott munkaképességű munkavállalókat foglalkoztató, védett munkahelyeket fenntartó munkáltató, akit az alperesi hatóság akkreditált foglalkoztatóként tart nyilván.
- [2] A felperes a 2014. december 29-én a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatallal kötött megállapodással a megváltozott munkaképességű munkavállalókat foglalkoztató munkáltatók akkreditációjáról, valamint a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásához nyújtható költségvetési támogatásokról szóló 327/2012. (IX. 16.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 55/B. § (1) bekezdése alapján 9.658.616 Ft egyszeri támogatásban részesült.
- [3] A költségvetési támogatás pénzügyi ellenőrzését a Korm. rendelet 40. §-a alapján ellátó Magyar Államkincstár 2016. február 15. és 16. napján helyszíni ellenőrzést végzett a felperesnél az egyszeri támogatás felhasználása kapcsán. A jegyzőkönyvben foglalt megállapítás szerint a felperes az üzemanyag elszámolás során elszámolási hibából adódóan 20.279 Ft-tal több költséget számolt el. Rögzítette továbbá, hogy a felperes a megváltozott munkaképességű munkavállaló foglalkoztatása céljából a létesítmény létrehozása költségsoron elszámolta a R. Ipari Parkban és B-n vásárolt ingatlanok vételárát is, ahol a foglalkoztatás tényét az eljáró hatósági személyek ellenőrizni nem tudták. Az ingatlan-vásárláshoz kapcsolódó dokumentumokat az ellenőrzést végző személyek rendben találták. A jegyzőkönyv alapján a visszafizetendő támogatás összege 20.279 Ft.
- [4] Az ellenőrzés végző hatóság 2016. április 26-án a helyszíni ellenőrzésről felvett jegyzőkönyvet úgy módosította, hogy a R. Ipari Parkban és B-n vásárolt két ingatlan vételára az egyszeri támogatás keretén belül nem számolható el, ezért a visszafizetendő támogatás összege 46.020.279 Ft-ra változott.
- [5] Az alperes 2016. május 31. napján kelt FRF-A/49-28/2016. számú végzésével a felperest a 2014. december 29-én kifizetett támogatás összegéből 46.020.279 Ft visszafizetésére, továbbá 2.004.341 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte. A módosított jegyzőkönyvben foglaltakkal egyezően megállapította, hogy a vásárolt ingatlanok vételára nem számolható el az egyszeri támogatás terhére, ezért a felperesnek visszafizetési kötelezettsége keletkezett. Az alperes határozatát Miniszterelnökség Támogatásokat Vizsgáló Irodája 2016. április 5-én kelt TVI/437/2/2016. iktatószámú állásfoglalására és a 800/2008/EK Bizottsági rendelet (a továbbiakban: R.) 42. § (3) bekezdés d) pontjára alapította.

A felperes kereseti kérelme és az alperes érdemi védekezése

- [6] Az alperes végzésének bírósági felülvizsgálatát a felperes kezdeményezte. Kereseti kérelme a határozat hatályon kívül helyezésére irányult. Álláspontja szerint a végzés nem felel meg a kiadásakor hatályos eljárási és anyagi jogi szabályoknak, valamint az eljáró közigazgatási szerv a vonatkozó jogszabályokat tévesen értelmezte. A hatóság döntését a Miniszterelnökség Támogatásokat Vizsgáló Irodája a magyar jogban kötőerővel nem bíró állásfoglalására alapította, mert annak kibocsátója nem jogalkotó szerv. A felperes érvelése szerint az alperes a R. olyan rendelkezésére hivatkozott, amely 100%-ban megváltozott munkaképességű munkavállalókat

foglalkoztató munkáltatók esetében nem alkalmazható az egyszeri, vissza nem térítendő támogatás igénybevétele esetén. Hivatkozott továbbá a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1. § (1) bekezdése, 4. § (1) bekezdése és 50. § (1) bekezdésének megsértésére.

- [7] Sérelmezte az ellenőrzési jegyzőkönyv utólagos, visszamenőleges hatállyal történő egyoldalú módosítását. Kifejtette, hogy a törvényi feltételeknek megfelelt, mert a megvásárolt telephelyeken kizárólag megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatását biztosítja. A Korm. rendelet 55/B. §-a alapján a létrehozás fogalmi körébe tartozik a tárgyi feltételek biztosítása is. A létesítmény létrehozásának előfeltétele a telek megvásárlása, ezért azt a létesítmény felépítésétől elválasztani nem életszerű.
- [8] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy döntését a Korm. rendelet 55/B. §-ára alapozta, nem pedig az uniós jogszabályokra. Álláspontja szerint az ingatlan megvásárlása nem tekinthető beruházásnak, annak legfeljebb előfeltételeként értelmezhető. A létesítmény létrehozásának költségei alatt csak a létesítmény felépítésével szükségszerűen együtt járó költségek számolhatók el jogszerűen.

Az elsőfokú bíróság ítélete

- [9] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az 1.K.32.550/2016/10. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította. Az ítélet indokolásában elsőként azt rögzítette, hogy az alperes az ügy érdemében hozott döntést, ezért a bíróság a téves formában meghozott végzést tartalma szerint peres eljárásban vizsgálta felül, figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság 1/2009. KJE határozatára. Az alapelvi sérelmek kapcsán rámutatott arra, hogy azok megsértése csak akkor eredményezi a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezését, ha a jogsértés az ügy érdemére is kihatott, ilyen jogsértést a felperes nem jelölt meg. Az alperes a módosító jegyzőkönyv vonatkozásában biztosította a nyilatkozattétel jogát, ezért eljárása nem sértette a Ket. 4. § (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás elvét, a hatáskörével nem élt vissza és méltányosság hiányában fel sem merült az ügyben a Ket. 4. § (4) bekezdésének sérelme.
- [10] A bíróság rámutatott arra, hogy a jogértelmezés helyességének kérdése független a tényállás-tisztázási kötelezettségtől. A téves jogértelmezés a Ket. 50. § (1) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezési okot nem alapoz meg és a felperes nem hivatkozott olyan körülményre, amely további bizonyítást igényelt volna az ügyben.
- [11] A bíróság az érdemi vizsgálat során nem tekintette kötelező erejű jogi normának a Miniszterelnökség Támogatásokat Vizsgáló Irodájának ajánlását, valamint a felperes által csatolt tájékoztatót. Megállapította továbbá, hogy az alperes tévesen alapította határozatát a R. 42. cikk (3) bekezdés d) pontjára, mert az a végzés meghozatalakor már nem volt hatályban. Erre tekintettel a Korm. rendelet 55/B. § (3) bekezdése alapján a támogatás felhasználásának jogszerűsége szempontjából a 651/2014/EU Bizottsági rendelet (a továbbiakban: R.2.) rendelkezései az irányadóak. A R.2., mint mögöttes jogszabály a támogatás odaítélésének feltételeit szigorúbban szabályozza, mint a R., ezért az alperes által elkövetett jogszabálysértés az ügy érdemére nem hatott ki és a végzés hatályon kívül helyezését nem alapozta meg.
- [12] A bíróság megállapította, hogy a Korm. rendelet 55/B. § (3) bekezdése szerint az egyszeri támogatás az általános csoportmentességi rendelet I. fejezetében és 34. cikkében meghatározott

meghatározott feltételekkel, az általános csoportmentességi rendelet 34. § (2) bekezdés a), c), d) és f) pontja szerinti és a bérköltségektől eltérő, a (4) bekezdésben meghatározott időszakban a rehabilitációs foglalkoztatás során felmerült költségekre számolható el. A R.2. 34. cikk (1) bekezdése a támogatás jogszerű felhasználásának további szűkítő feltételeként határozza meg azt, hogy a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatással járó többletköltségének ellentételezéséhez nyújtható támogatás. A R.2. 34. cikk (2) bekezdés f) pontja tovább szűkíti és pontosítja a felhasználhatóság körét azzal, hogy a termelőegység létrehozásának azon költségei kapcsán biztosítja a támogatás igénybevételét, amelyek közvetlenül az ilyen munkavállalók foglalkoztatásából erednek. A támogatás célja a rehabilitációs foglalkoztatás során felmerülő többletköltségek ellentételezése, így a támogatás kizárólag a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásából közvetlenül eredő többletköltségekre használható fel. Ilyen közvetlenül összefüggő többletköltségnek nem tekinthető az ingatlan tulajdonjogának megszerzésével kapcsolatos kiadás, mivel bármely más foglalkoztatás tárgyi előfeltételeként jelentkezhethet, ezért az egyszeri támogatás keretében jogszerűen nem volt elszámolható. Egy telektulajdonnak a megvásárlása önmagában nem jelenti, hogy azon a támogatás céljának megfelelő foglalkoztatás meg is fog valósulni. Ilyen esetben ellenőrizhetetlenné válik a támogatás tárgyevi felhasználása, amit az ellenőrzési jegyzőkönyv megállapítása is igazolt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A jogerős ítélet felülvizsgálatát a felperes kérte azzal, hogy a Kúria elsődlegesen a hatályos jogszabályoknak megfelelő ítéletet hozzon, másodlagosan a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül és utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak a feltárt tényállásból levont következtetései nem okszerűek, nem felelnek meg a vonatkozó európai uniós és magyar jogszabályoknak, melyek alapján csak arra a következtetésre lehet jutni, hogy a támogatási összeg felhasználása szabályszerűen történt.
- [14] Előadta, hogy a keresetében egyértelműen megjelölte, hogy az egyes alapelvi jogsértések milyen kihatással vannak a közigazgatási szerv határozatára, az ezzel ellentétes ítéleti megállapítás iratellenes. Önmagában az a tény, hogy a közigazgatási szerv határozatát egy jogalkotási hatáskörrel nem rendelkező szerv állásfoglalására alapította, továbbá álláspontját utólag és visszamenőleg változtatta meg, megalapozta az érdemi döntés jogellenességét, ehhez külön tételes jogi rendelkezés alkalmazására nem volt szükség.
- [15] A felperes szerint súlyosan sérült a jogbiztonság elve, amikor a hatósági ellenőrzésről készült jegyzőkönyv tartalmában bízva járt el, és a hatóság utólag megfelelő jogi indokolás nélkül változtatta meg álláspontját az elszámolhatóság fogalmáról és módjáról. A bíróság érvelésével szemben a tisztességes ügyintézéshez fűződő jogi érdek is súlyosan sérült. Ebből következően az elsőfokú bíróság ítéletének eljárásjogi érvelése jogellenes. A felperes ennek kapcsán hivatkozott az EBH 2015.K.40. számú elvi határozatra, valamint a BH 2011.264. számú határozatra.
- [16] A felperes szerint tévesen ítélte meg az eljáró bíróság, hogy a Ket. 50. §-ának megsértése körében az eljáró közigazgatási szerv jogértelmezésének helyessége vitatott. A jogi érvelés a keresetlevélben arra irányult, hogy a közigazgatási szerv nem volt jogosult a tényállás alapját képező jogszabályi rendelkezések értelmezésére, másrésztől nem a határozat meghozatalakor hatályos jogszabályt alkalmazta. Az elsőfokú bíróság ezért tévesen állapította meg, hogy az alperes által elkövetett jogszabálysértések az ügy érdemére nem hatottak ki.

- [17] A felperes a jogerős ítéletet anyagi jogi vonatkozásban is jogellenesnek tartotta. Előadta, hogy az alperesi végzésben hivatkozott R. 42. cikk (3) bekezdés d) pontjában felsorolt jogi feltételek fennállását a keresetlevél mellékleteiben igazolta. Érvelése szerint az 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 3. § (4) bekezdés 7. és 8. pontjai megalapozzák a keresetének jogalapját és nem az alperes által megjelölt fogalommagyarázat alapján ítélt meg a költségek elszámolhatósága. A jogerős ítélet iratellenesen tartalmazza, hogy a felperesi társaság földtulajdont vett, mivel az ingatlant felépítménnyel együtt vásárolta meg, amelyeket a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatása érdekében átalakította a hatályos jogszabályi előírásoknak megfelelően. Mindezt az eljáró ellenőrök is megállapíthatták volna, ha a tényállás teljes körű feltárása érdekében a helyszínen ellenőrzik az okiratokkal alátámasztott tények valóságát. Ennek okán fel sem merül a támogatás célhoz kötött felhasználásának ellenőrizhetetlensége. Mindez arra utal, hogy az eljáró bíróság nem volt tisztában a megváltozott munkaképességű munkavállalók támogatásának ellenőrzési rendszerével.
- [18] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet az ügyben nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [19] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozott.
- [20] A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275. § (1) és (2) bekezdései alapján a felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között, a rendelkezésre álló iratok alapján vizsgálja felül. Jogszabálysértés esetén van lehetőség az elsőfokú bíróság döntésének hatályon kívül helyezésére, vagy megváltoztatására.
- [21] A Kúria egyetért a felülvizsgálati kérelem azon érvelésével, hogy az eljáró bíróság az ügy tényállását helyesen állapította meg, de a tényállás egyes elemeiből eljárásjogi és anyagi jogi szempontból jogellenes következtetéseket vont le.
- [22] Az elsőfokú bíróság álláspontja annyiban helytálló, hogy a keresetben hivatkozott alapvető sérelmek csak akkor eredményezik az alperesi közigazgatási határozat hatályon kívül helyezését, amennyiben a jogsértés az ügy érdemére is kihatott. Ellenben tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a felperes keresetlevelében nem jelölte meg, hogy az alperes eljárása a jogbiztonság alkotmányos követelményét és a Ket. 1. § (1) és (4) bekezdése, valamint a 4. § (1) bekezdésének alapvető rendelkezéseit hogyan sérti és ez a jogsértés miként hatott ki az ügy érdemére.
- [23] A felperes már a keresetlevelében részletesen kifejtette, hogy az alperes által lefolytatott helyszíni ellenőrzés keretében végrehajtott pénzügyi ellenőrzés miért nem felel meg a jogbiztonság alkotmányos követelményének.
- [24] Az Alaptörvény XXIV. cikke szerint „mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék”. Ez a Kúria értelmezésében magában foglalja mindenkinek jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák, az iratokat megismerje és az igazgatási szervek a döntéseket indokolják.

- [25] A Ket. az alapelvi rendelkezések között elsőként az alkotmányos rangra emelt ügyintézési alapelvek sorából az általánosan érvényesülő jogi alapelveket rögzít, amelyek általános szinten fogalmazzák meg - többek között - olyan jogi előírásokat, mint a közigazgatás joghoz kötöttsége, az arányosság, a jobbiztonság, törvényes érdekek védelme, a diszkrimináció tilalma, a fair ügyintézés elve, amelyek az egyedi konkrét ügyekben az egyes eljárás cselekmények, eljárási szabályok vizsgálata során nyújtanak segítséget. Az ügyintézési alapelvek, így a tisztességes ügyintézéshez való jog azonban önállóan is felhívható.
- [26] A Kúria az EBH 2016.K.7. szám alatt megjelent elvi határozatában elvi éllel mondta ki, hogy egyes eljárási garanciák -, így a tisztességes ügyintézéshez való jog - olyan értéket hordoznak, hogy megszegésük nem értékelhető kizárólag a következményük felől. A tisztességes ügyintézéshez való jog sérelme fennállhat olyan módon is, hogy bár nincs oksági kapcsolat az eljárási szabálysértés és az ügy érdemi kimenetele között, azonban az ügyféli jogok érvényesíthetősége olyan csorbát szenved, amely miatt megállapítható a lényeges eljárási szabálysértés.
- [27] Az alperes felülvizsgált végzése a Magyar Államkincstár által lefolytatott és a már jegyzőkönyvvel lezárt ellenőrzés eredményét utólag módosító olyan jegyzőkönyvi megállapításokon alapszik, melyben az ellenőrzést végző hatóság - visszamenőlegesen megváltoztatva az elszámolás szabályait - 20.279 Ft visszafizetendő támogatás helyett további 46.000.000 Ft el nem számolható tételt állapított meg.
- [28] Tény, hogy az ellenőrzési jegyzőkönyv módosítását nem az indokolta, hogy az ellenőrzést végző hatóság a helyszíni ellenőrzést nem teljes körűen folytatta le és további ellenőrzési cselekmény lefolytatása vált szükségessé az ügyben megalapozott tényállás megállapításához. A módosítással érintett létesítmény-létrehozás költségei tételes vizsgálatát, illetve annak eredményét ugyanis a 2016. február 16-án kelt ellenőrzési jegyzőkönyv már tartalmazta. A dokumentáció teljes körű áttekintése után az ellenőrzést végző hatóság a projekthez kapcsolódó összes költséget elszámolhatónak minősítette, az elszámolás kapcsán jogszabálysértést nem tárt fel. Az ellenőrzés lezárását követő 2 hónapon belül az Államkincstár a jegyzőkönyv főbb megállapításait az ingatlanvásárlások költségelszámolását érintően úgy változtatta meg, hogy a módosított jegyzőkönyv 5. pontjában továbbra is elismerte, hogy a felperes az ingatlanokat a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatása céljából vásárolta meg.
- [29] A jogerős ítélet azt helytállóan rögzítette, hogy a módosított ellenőrzési jegyzőkönyv jogot, vagy kötelezettséget nem keletkeztetett a felperes számára és az formálisan megfelelt a Ket. 39. § (2) bekezdésében írt tartalmi követelményeknek, de tévedett, amikor figyelmen kívül hagyta: a felperes úgy szembesült a hatóság megváltozott jogi álláspontjával, hogy az arra okot adó körülmények megismerését a hatóság előzetesen nem biztosította. Így önmagában az észrevételezés, vagy nyilatkozattétel joga a hatóság módosított megállapításaival szembeni hatékony védekezés eszközének nem tekinthető. Az elsőfokú bíróság ezért tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy a Ket. rendelkezéseinek bár formailag megfelelő hatósági eljárás nem sérti a tisztességes eljárás elvét.
- [30] Az alapelvek célja a Ket. egyes rendelkezéseinek alkalmazásakor éppen a tisztességes ügyintézés vizsgálatának a zsinórmértéke, mivel az alapelvi jogalkalmazás elősegíti annak elkerülését, hogy a közhatalom a jogszabályok formális értelmezésével kiüresítse a tisztességes ügyintézéshez való jogot. Természetesen mindez nem jelentheti azt, hogy az alapelvi rendelkezés alkalmazása „leronthatná” a jogszabályi rendelkezéseket, a Ket. 1. § (1) bekezdése szerinti közigazgatás joghoz való kötöttségnek a hatóság és az ügyfél oldalán egyaránt érvényesülnie kell.

- [31] Jelen ügyben a felperes a keresetlevelében és a felülvizsgálati kérelmében egyaránt megjelölte, hogy a tisztességes ügyintézés elvével össze nem egyeztethető módon végrehajtott jegyzőkönyvi módosítás konkrét kihatással volt az alperes döntésére, mivel annak ténybeli alapjait a módosított ellenőrzési jegyzőkönyv megállapításai képezték.
- [32] Másik igen súlyos jogsértésként értékelhető, hogy az alperes érdemi döntést az ügyben nem az irányadó jogszabályok alapján hozott. Az ajánlás mivel nem kötelező erejű jogi norma, arra érdemi döntés jogszerűen volt nem alapítható, amit az elsőfokú bíróság is helytállóan rögzített ítéletében. Azt is helyesen észlelte az elsőfokú bíróság, hogy az alperes döntésében olyan uniós jogi normára hivatkozott, amely a végzés meghozatalának időpontjában, 2013. május 31-én már nem volt hatályban.
- [33] A jogbiztonság követelményét súlyosan sérti az alperesi hatóság eljárása, mely eljárásban nem a hatályos jogszabályok alapján rendelkezett jogosulatlan igénybevétel jogcímén a hatósági szerződés alapján megítélt támogatás visszaköveteléséről. Az elsőfokú bíróság ezért tévedett, amikor a feltárt eljárásjogi jogszabálysértést nem minősítette olyan súlyú mulasztásnak, amely a döntés érdemének további vizsgálata nélkül megalapozná az alperesi végzés hatályon kívül helyezését a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján. Ehelyett, átvéve a közigazgatási hatóság szerepét és hatáskörét, a perbeli ügyben irányadó jogszabályi rendelkezés alapján maga végezte el a rehabilitációs foglalkoztatás során felmerült költségek elszámolhatóságának jogszerűségi vizsgálatát.
- [34] A Kúria a fentiek alapján azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróságnak a tényállásból levont következtetései nem okszerűek. Jelen peres eljárásban feltárt összes körülmény alapján ugyanis csak egyfajta, mégpedig a jogerős ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni, nevezetesen arra, hogy közigazgatási szerv olyan döntése, amely nem kötelező erejű jogi normán, és nem hatályos jogszabályon alapul, megalapozatlan, eljárásjogi és anyagi jogi értelemben egyaránt súlyosan jogszabálysértő, mely jogszabálysértés a közigazgatási perben nem orvosolható. Erre figyelemmel az alperesi végzés érdemi felülvizsgálatra nem volt alkalmas, melynek okán a Kúria a felülvizsgálati kérelem anyagi jogi érveinek vizsgálatát mellőzte és a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét, valamint az alperes végzését hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.
- [35] A Kúria az új eljárásra vonatkozó iránymutatásként előírja, hogy az alperes az ellenőrzést végző hatóság jegyzőkönyvi megállapításait a Korm. rendelet 55/B. § (3) bekezdés és a R.2. vonatkozó rendelkezései alapján köteles értékelní és dönteni az ingatlanvásárlás költségei elszámolhatóságának kérdésében.
- [36] A felmerült költségek elszámolhatósága kapcsán nem mellőzhető annak vizsgálata, hogy a felperesi társaság által megvásárolt két telephely vételára milyen költségeket foglal magába, azok mennyiben járultak hozzá a termelőegység létrehozásához. Tényállás megállapítása szükséges továbbá abban a körben, hogy az új termelőegység hogyan jött létre, építéssel, vagy egy meglévő épület átalakításával és a támogatás céljának megfelelő foglalkoztatás megvalósult-e a beledi és répcelaki telephelyeken.

A döntés elvi tartalma

[37] *Az ellenőrzés jegyzőkönyvi megállapításainak utólagos módosítása Ket. rendelkezéseinek formailag megfelelő hatósági eljárás esetén is sérti a tisztességes eljárás elvét, ha a fél úgy szembesül a hatóság megváltozott jogi álláspontjával, hogy az arra okot adó körülmények megismerését a hatóság előzetesen nem biztosította.*

[38] *A közigazgatási szerv olyan döntése, amely nem kötelező erejű jogi normán, és nem hatályos jogszabályon alapul, eljárásjogi és anyagi jogi értelemben súlyosan jogszabálysértő, mely jogszabálysértés a közigazgatási perben nem orvosolható.*

Záró rész

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján a felperes kérelmére tárgyaláson bírálta el.

[40] A felperes felülvizsgálati kérelme eredményre vezetett, ezért a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése és a bírósági eljárásban felmerült ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján az alperes köteles a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének viselésére.

[41] Az eljárási illetékről való rendelkezés a Pp. 270. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés, valamint a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-án, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés m) pontján alapul.

Budapest, 2018. március 6.

Dr. Balogh Zsolt s. k. a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola s. k. előadó bíró, Dr. Horváth Tamás s. k. bíró